

تأثیر منابع کربوهیدراتی با نرخ تجزیه متفاوت بر تخمیر، غلظت نیتروژن آمونیاکی و پیتیدی در شکمبه گاوها

شیرده هلشتاین

امین خضری^۱، محسن داشن مسگران^۲، کامران رضا یزدی^۳، محمد مرادی شهریابک^۴، امید دیانی^۵، محمدرضا محمدآبادی^۶

۱، ۵، ۶- عضو هیئت علمی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۲- عضو هیئت علمی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، ۳- ۴- عضو هیئت علمی گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

چکیده

به منظور بررسی تاثیر منابع کربوهیدراتی با نرخ تجزیه متفاوت بر تخمیر و سوخت- ساز نیتروژن در شکمبه گاوها شیرده هلشتاین، از چهار راس گاو شیرده هلشتاین دارای فیستولای شکمبه در قالب طرح مربع لاتین 4×4 با چهار دوره ۲۸ روزه استفاده شد. در این آزمایش ساکارز خالص در سطوح صفر، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ گرم در کیلوگرم ماده خشک، به صورت جایگزین با نشاسته خالص ذرت به جیره کاملاً مخلوط شده دارای 60 درصد کنسانتره و 40 درصد علوفه اضافه گردید. جایگزین کردن نشاسته ذرت با ساکارز در جیره کاملاً مخلوط شده، اثری بر pH شکمبه (میانگین $6/41$) نداشت. در این مطالعه اضافه کردن ساکارز به جای میلی گرم در دسی لیتر) اما اثری بر غلظت نیتروژن پیتیدی نداشت ($P < 0.05$). افزایش ساکارز در جیره بر کل غلظت اسیدهای چرب فرار در شکمبه (میانگین $110/53$ میلی مول در لیتر) و نسبت استرات به پروپیونات (میانگین $2/71$) اثر معنی دار نداشت، اما غلظت بوتیرات را در شکمبه افزایش داد ($P \leq 0.05$). در این آزمایش، جیره با ساکارز بیشتر تمایل به کاهش اسیدهای چرب زنجیر شاخه دار مایع شکمبه در مقایسه با نشاسته ذرت داشت ($P \leq 0.05$).

واژه های کلیدی: کربوهیدرات های غیر یافی، ساکارز، نشاسته، تخمیر، سوخت- ساز نیتروژن در شکمبه و نیتروژن پیتیدی.

مقدمه

بازده استفاده از نیتروژن جیره برای تولید پروتئین شیر در گاوها شیرده پر تولید، پایین و در حدود 19 تا 22 درصد می باشد (برودریک، ۲۰۰۶). این بازده پایین باعث افزایش استفاده اجباری از مقادیر زیاد پروتئین، افزایش هزینه خوراک و آلودگی های زیست محیطی می شود (برودریک، ۲۰۰۶). مطالعات انجام گرفته در این مورد نشان می دهد که بخش عمدۀ ای از این بازده پایین به دلیل هدر رفتن نیتروژن آمونیاکی در شکمبه بوده و غلظت آمونیاک در شکمبه با قابلیت دسترسی میکرو ارگانیسم ها به انرژی در شکمبه رابطه معکوسی دارد (هیریستو و جووانی، ۲۰۰۵). قندها، مواد نشاسته ای و دیگر کربوهیدرات های ذخیره ای، بخش اصلی کربوهیدرات های غیر یافی جیره را تشکیل داده و به دلیل خصوصیات هضمی متفاوت در زمان تخمیر شکمبه ای، ترکیب های مختلفی از اسید های آلی را تولید نموده (هال و هریک، ۲۰۰۱) و دارای اثرات متفاوت بر pH شکمبه (خلیلی و هوتانی، ۱۹۹۱) تولید پروتئین میکرو بی (سانز و همکاران، ۲۰۰۲) و هضم الیاف (مایرون و همکاران، ۲۰۰۲) می باشند. به هر حال مطالعات بسیار کمی در رابطه با استفاده از قندهای خالص بر تخمیر، سوخت- ساز نیتروژن در شکمبه و نیتروژن پیتیدی در گاوهای شیرده انجام گرفته است. هدف از این آزمایش مطالعه تاثیر منابع کربوهیدراتی با نرخ تجزیه متفاوت در شکمبه بر تخمیر و سوخت- ساز نیتروژن در شکمبه گاوها شیرده هلشتاین بود.

مواد و روش ها

در این آزمایش از چهار راس گاو شیرده هلشتاین چند شکم زایش با فیستولای شکمبه، میانگین وزنی 45 ± 665 و روزه ای شیردهی 22 ± 170 در قالب طرح مربع لاتین 4×4 با چهار دوره ۲۸ روزه استفاده شد. قبل از شروع آزمایش، ترکیب شیمیایی مواد خوراکی مورد استفاده در آزمایشگاه تعیین شده و در نهایت جیره های غذایی با استفاده از نرم افزار CNCPS - CPM ویرایش

بنا ۳ فرموله شد. در این آزمایش ساکارز خالص در سطوح صفر، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ گرم در کیلوگرم ماده خشک، به صورت جایگزین با نشاسته خالص ذرت به جیره کاملاً مخلوط شده دارای ۶۰ درصد کنسانتره و ۴۰ درصد علوفه اضافه گردید (جدول ۱). خوراک مصرفی روزی دو بار در جایگاه انفرادی به صورت جیره کاملاً مخلوط شده و در حد اشتها (۱۰ درصد باقی مانده) به گاوها داده شد. نمونه گیری از مایع شکمبه در دو روز آخر هر دوره در ساعات صفر، ۱، ۲، ۴، ۶ و ۸ پس از خوراک دهی صبح انجام گرفت و پس از صاف کردن pH نمونه ها بالاصله اندازه گیری شد. غلظت اسیدهای چرب فرار مایع شکمبه با روش اوتنتیشن و باتلر (۱۹۷۱) و به وسیله دستگاه گاز کروماتوگرافی و غلظت آمونیاک شکمبه با روش تیتراسیون کراک و سیمپسون (۱۹۷۱) اندازه گیری شد. اندازه گیری غلظت نیتروژن پیتیدی در مایع شکمبه با روش چن و همکاران (۱۹۸۷) انجام گرفت.

تجزیه و تحلیل آماری داده ها

در این آزمایش برای صفات شامل pH مایع شکمبه، نیتروژن آمونیاکی، نیتروژن پیتیدی و اسیدهای چرب فرار، از مدل آماری زیر استفاده شد

$$Y_{ijk} = \mu + T_i + P_j + C_k + e_{ijk} + ZT_{mi} + W_{ijkm}$$

\mathbf{Y}_{ijk} : متغیر وابسته (صفت اندازه گیری شده)، μ : میانگین جامعه برای صفت مورد مطالعه، T_i : اثر جیره (۱، ۲، ۳)، P_j : اثر دوره (۴، ۳، ۲، ۱)، C_k : اثر حیوان (۴، ۳، ۲، ۱)، e_{ijk} : اثر اشتباه آزمایشی، ZT_{mi} : اثر متقابل زمان و تیمار (۲۴، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱)، W_{ijkm} : اثر خطای زیر پلات (۱، ۲، ۳.....)

تجزیه واریانس داده با رویه MIXED PROC نرم افزار آماری SAS انجام گرفت و مقایسه میانگین های حداقل مربعات در سطح آماری ۵ درصد با دستور PDIFL در برنامه LSMEANS انجام شد.

نتایج و بحث

در این آزمایش جایگزین کردن ساکارز به جای نشاسته خالص ذرت در جیره کاملاً مخلوط شده اثری بر pH مایع شکمبه نداشت (جدول ۲). این نتایج با نتایج بدست آمده توسط سانز و همکاران (۲۰۰۲) همخوانی دارد. در آزمایش سانز و همکاران (۲۰۰۲) اضافه کردن ۳۲ گرم ساکارز به جیره pH مایع شکمبه را تحت تاثیر قرار نداد. اما در مطالعه دیگر (خلیلی و هوتانن ۱۹۹۱)، اضافه کردن ساکارز به جیره اثر معنی داری بر pH مایع شکمبه داشت. اضافه کردن ساکارز به جیره کاملاً مخلوط شده به طور معنی دار ($P \leq 0.05$) غلظت نیتروژن آمونیاکی را کاهش داد (جدول ۲). سانز و همکاران (۲۰۰۲) گزارش نمودند که اضافه کردن ۳۲ گرم ساکارز به جیره تمایل به کاهش غلظت نیتروژن آمونیاکی از ۴/۹۲ به ۳/۸۹ میلی مول در لیتر داشت. کاهش در غلظت نیتروژن آمونیاکی شکمبه برای جیره های با مقداری بالاتر ساکارز، احتمالاً نشان دهنده استفاده موثرتر از بخش های سریع التخمير نیتروژن آمونیاکی افزایش همزمان در رشد و سوخت - ساز میکرووارگانیسم های شکمبه می باشد. در مطالعه حاضر، تیمارهای جیره و همچنین افزایش همزمان در تجمع آنها در شکمبه به طبعت جیره مورد استفاده بستگی دارد (دانش مسگران و پارکر، ۱۹۹۵). کاهش همزمان در آزمایشی اثری بر غلظت نیتروژن پیتیدی نداشتند ($P > 0.05$). اگرچه غلظت آن برای جیره های دارای ساکارز بیشتر، بالاتر بود. پیتید ها متابولیت های واسطه در تبدیل پروتئین خورده شده به آمونیاک می باشند. این ترکیبات برای رشد میکرووارگانیسم ها لازم بوده و تجمع آنها در شکمبه به طبعت جیره مورد استفاده بستگی دارد (دانش مسگران و پارکر، ۱۹۹۵). کاهش همزمان در غلظت آمونیاک و افزایش غلظت نیتروژن پیتیدی برای جیره های دارای ساکارز بیشتر در مطالعه حاضر نشان می دهد که ساکارز در کنترل تولید آمونیاک در ساعات اولیه پس از خوراک دهی و همچنین بهبود سوخت - ساز نیتروژن نسبت به نشاسته موثرتر

عمل می نماید. در مطالعه حاضر جایگزین نمودن ساکارز به جای نشاسته تاثیر معنی دار بر کل غلظت اسیدهای چرب فرار نداشت ($P > 0.05$) و میانگین آن $110/53$ میلی مول در لیتر بود (جدول ۲). همچنین افزایش ساکارز در جیره بر غلظت استات، پروپیونات و نسبت استات به پروپیونات (میانگین $2/71$) اثر معنی دار نداشت، اما غلظت بوتیرات را در شکمبه افزایش داد ($P \leq 0.05$). این نتایج با نتایج بدست آمده توسط والیمونت و همکاران (۲۰۰۴) که در آن ساکارز باعث افزایش غلظت بوتیرات شده بود، موافق می باشد اما با نتایج مطالعه خلیلی و هوتانن (۱۹۹۱) که در آن ساکارز باعث کاهش معنی داری در نسبت مولی استات شد، همخوانی ندارد.

نتیجه گیری کلی:

اضافه کردن ساکارز به جای نشاسته خالص ذرت در جیره کاملاً مخلوط شده موجب تغییر در تخمیر شکمبه بصورت افزایش غلظت بوتیرات، کاهش اسیدهای چرب زنجیر شاخه دار مایع شکمبه گردید. همچنین کاهش همزمان در غلظت آمونیاک و افزایش غلظت نیتروژن پپتیدی برای جیره های دارای ساکارز بیشتر در مطالعه حاضر نشان می دهد که ساکارز در کترل تولید آمونیاک در ساعت اولیه پس از خوراک دهنده و همچنین بهبود سوخت- ساز نیتروژن نسبت به نشاسته موثرتر عمل می نماید.

Effects of carbohydrate sources with different rate of degradation on rumen fermentation, ammonia and peptide nitrogen concentration in Holstein dairy Cows

Abstract. To examine the effects of carbohydrate sources with different rate of degradation on Rumen fermentation, ammonia and peptide nitrogen concentration in Holstein dairy Cows, four lactating Holstein cows fitted with rumen cannulae in a 4×4 Latin square with four diets and four periods of 28 days each, were used. Experimental diets contained different amounts of pure sucrose and corn starch in which sucrose were replaced at 0, 25, 50 and 75 g /kg DM for corn starch at 75, 50, 25 and 0 g/kg DM in a total mixed ration (TMR) respectively. Replacing corn starch with sucrose did not affect ruminal pH. In this study, the addition of sucrose to TMR compared with starch, reduced ($P \leq 0.05$) ruminal NH₃ - N concentration but did not affect peptide – N concentration significantly. The addition of sucrose to diets had no significant effect on total volatile fatty acids or the acetate to propionate ratio. No differences in molar proportion of most of the individual volatile fatty acids were found among diets, except for the molar proportion of butyrate that was increased ($P \leq 0.05$) with the inclusion of sucrose. In this experiment, diets with high levels of sucrose compared with diets containing corn starch tended ($P \geq 0.051$) to decrease total branched chain volatile fatty acids.

Key words: Non-fibrous carbohydrates, sucrose, starch, rumen fermentation, nitrogen metabolism and peptide nitrogen

منابع

- Broderick, G. A. 2006. Improving nitrogen utilization in the rumen of lactating dairy cows. Proc., Florida Ruminant Nutr Symp, Best Western Gateway Grand, Gainesville FL.
- Chen, G., J. B. Russell. & C. J. Sniffen. 1987. A procedure for measuring peptides in rumen fluid and evidence that peptide uptake can be a rate-limiting step in ruminal protein degradation. J. Dairy Sci. 70:1211–1219.
- Crook, w. M. & W. E. Simpson. 1971. Determination of ammonium in Kjeldahl digest of crops by an automated procedure. J. Sci. Food Agric. 22:9.
- Hall, M. B. & C. Herejk. 2001. Differences in yields of microbial crude protein from in vitro fermentation of carbohydrates. J. Dairy Sci. 84:2486–2493.
- Hristov, A. N. & J. P. Jouany. 2005. Factors affecting the efficiency of nitrogen utilization in the rumen. Pp.117-166. in: A. N. Hristov and E. Pfeffer (eds), Nitrogen and Phosphorus Nutrition of Cattle and Environment. CAB International, Wallingford, UK.
- Khalili, H. & P. Huhtanen. 1991. Sucrose supplements in cattle given grass silage-based diet. 2. Digestion of cell wall carbohydrates. Anim. Feed Sci. Technol. 33:263–273.
- Mesgaran, M. D. & Parker, D. S. 1995. The effect of dietary protein and energy sources on ruminal accumulation of low molecular weight peptides in sheep. Animal Science. 60: 535.
- Miron, J., E. Yosef, D. Ben-Ghedalia, L. E. Chase, D. E. Bauman, & R. Solomon. 2002. Digestibility by dairy cows of monosaccharide constituents in total mixed ration containing citrus pulp. J. Dairy Sci. 85:89-94.

Ottenstein, D. M., and D. A. Batler. 1971. Improved gas chromatography separation of free acids C₂-C₅ in dilute solution. *Anal. Chem.* 43: 952-955.

Sannes, R. A., M. A. Messman, & D. B. Vagnoni. 2002. Form of rumen-degradable carbohydrate and nitrogen on microbial protein synthesis and protein efficiency of dairy cows. *J. Dairy Sci.* 85:900-908.

Vallimont, J.E, F. Bargo, T. W. Cassidy, N. D. Luchini, G. A. Broderick, & G. A. Varga. 2004. Effects of Replacing Dietary Starch with Sucrose on Ruminal Fermentation and Nitrogen Metabolism in Continuous Culture. *J. Dairy Sci.* 87:4221-4229.

جدول ۱. مواد خوارکی تشکیل دهنده، انرژی و ترکیبات شیمیایی جیره های غذایی

جیره های آزمایشی ^۱				مواد خوارکی تشکیل دهنده (گرم در کیلوگرم ماده خشک)
۴	۳	۲	۱	یونجه
۳۰۰/۰۰	۳۰۰/۰۰	۳۰۰/۰۰	۳۰۰/۰۰	ذرت سیلوشده
۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	دانه جو
۲۵۰/۰۰	۲۵۰/۰۰	۲۵۰/۰۰	۲۵۰/۰۰	سبوس گلدم
۶۵/۰۰	۶۵/۰۰	۶۵/۰۰	۶۵/۰۰	کچاله سوریا
۱۹۰/۰۰	۱۹۰/۰۰	۱۹۰/۰۰	۱۹۰/۰۰	بیکربنات سدیم
۷۲۰	۷۲۰	۷۲۰	۷۲۰	کربنات کلسیم
۳/۳۰	۳/۳۰	۳/۳۰	۳/۳۰	مکمل معدنی و ویتامینی
۸/۶	۸/۶	۸/۶	۸/۶	اکسید منیزیم
۱/۹۰	۱/۹۰	۱/۹۰	۱/۹۰	ساکارز
۷۵/۰۰	۵۰/۰۰	۲۵/۰۰	۰۰/۰۰	نشاسته ذرت
۰۰/۰۰	۲۵/۰۰	۵۰/۰۰	۷۵/۰۰	ترکیبات شیمیایی و انرژی (بر اساس ۱۰۰ درصد ماده خشک)
۷۰/۱۹	۷۰/۶۳	۷۰/۳۱	۷۰/۲۴	ماده خشک
۹۲/۴۷	۹۲/۸۸	۹۲/۷۵	۹۲/۱۳	ماده آلی
۱۷/۲۸	۱۷/۳۶	۱۷/۱۹	۱۷/۰۱	پروتئین خام
۶۷/۱۲	۶۷/۱۲	۶۷/۱۲	۶۷/۱۲	پروتئین قابل تجزیه در شکمبه (درصد از پروتئین خام)
۳۱/۸۸	۳۱/۸۸	۳۱/۸۸	۳۱/۸۸	پروتئین غیر قابل تجزیه در شکمبه (درصد از پروتئین خام)
۳۲/۴۶	۳۲/۲۸	۳۳/۰۶	۳۲/۹۲	دیواره سلولی
۱۹/۷۵	۱۹/۸۲	۱۹/۶۷	۱۹/۲۴	دیواره سلولی بدون همی سلولر
۴۰/۵۶	۴۱/۲۳	۴۰/۳۲	۴۰/۰۵	کربوهیدرات های غیر یافی ^۲
۱/۶۷	۱/۶۷	۱/۶۷	۱/۶۷	انرژی خالص شیردهی (مگاکالری در کیلوگرم)

۱- جیره های ۱ الی ۴ به ترتیب حاوی صفر گرم ساکارز و ۷۵ گرم نشاسته، ۲۵ گرم ساکارز و ۵۰ گرم نشاسته، ۵۰ گرم ساکارز و ۲۵ گرم نشاسته در کیلوگرم ماده خشک جیره کاملاً مخلوط شده

۲- کربوهیدراتهای غیر یافی = (دیواره سلولی (درصد) + پروتئین خام (درصد) + چربی خام (درصد) + خاکستر (درصد)) × ۱۰۰

جدول ۲. میانگین های حداقل، مربعات فراسنجه های تخمیر شکمیه ای گاوهای شیرده تغذیه شده با سطوح مختلف ساکاراز و نشاسته
جیره های آزمایشی^۱

جیره ۱	جیره ۲	جیره ۳	جیره ۴	جیره SE
ماده خشک مصرفی (کیلوگرم در روز)				۰/۵۳
pH				۰/۰۴
نیتروژن آمونیاکی (میلی گرم در دسی لیتر)				۰/۳۷
نیتروژن پپتیدی (میلی گرم در لیتر)				۱۷/۹۱
مجموع اسیدهای چرب فرار (میلی مول در لیتر)				۳/۸۹
اسیدهای چرب فرار (درصد از کل)				
اسید استیک				۱/۴۱
اسید پروپیونیک				۰/۴۴
اسید بوتیریک				۰/۳۱
اسیدهای چرب زنجیر شاخه دار				۰/۱۷
نسبت استات به پروپیونات				۰/۰۷

۱- جیره های ۱ الی ۴ به ترتیب حاوی صفر گرم ساکاراز و ۷۵ گرم نشاسته، ۲۵ گرم ساکاراز و ۵۰ گرم نشاسته، ۵۰ گرم ساکاراز و ۲۵ گرم نشاسته، ۷۵ گرم ساکاراز و صفر گرم نشاسته در کیلوگرم ماده خشک جیره کاملاً مخلوط شده

۲- خطای استاندارد.

a,b میانگین های یک ردیف با حروف غیر مشابه، در سطح احتمال ۰/۰۵ درصد اختلاف معنی دار دارند ($P < 0/05$)